

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Maršala Tita 4
51410 Opatija

Poslovni broj P-1780/2019-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, po sutkinji Renati Slavić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Nenada Slosara, OIB: 47497645277, iz Drivenika, Goričine 5, zastupanog po punomoćnici Snježani Maroševac-Čapko, odvjetnici u Rijeci, protiv tuženika OTP Banka Hrvatska dioničko društvo, OIB:52508873833, Split, Domovinskog rata 61, zastupanog po punomoćniku Miroslavu Plašćaru, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Žurić i partneri u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne rasprave zaključene 2. lipnja 2026., u nazočnosti punomoćnice tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, temeljem objave od 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I-Utvrđuje se da su dijelovi odredbi iz čl.1.1, čl.1.3, čl.1.4, čl.3.1, čl.3.3., čl. 8.4 i čl.8.15 Ugovora o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama broj 061120183240, a radi odobravanja stambenog kredita za mlade za kupnju i adaptaciju stana u Rijeci, koji je sklopljen dana 30.studenog 2006.g. u Rijeci između tužitelja Nenada Slosara iz Križišća, Veli Dol 76, OIB:47497645277 i tuženika OTP BANKA HRVATSKA d.d., Zadar Domovinskog rata 3 (sada OTP BANKA HRVATSKA d.d. Split, Domovinskog rata 61), OIB:52508873833, upisan u registar Trgovačkog suda u Splitu pod brojem 060000531, poslovni centar OTP Banke u Rijeci, Riva 16, kao Banke, ništetni.

II-Odbija se tužbeni zahtjev u toč. II koji glasi :

"II.Utvrđuje se da je Radnja kojom se provodi Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) (DODATAK br.1 UGOVORA O KREDITU) broj: 151109070556 (novi broj), 061120183240 (stari broj), koji je sklopljen 20.siječnja 2016.g. između tužitelja Nenada Slosara iz Križišća, Veli Dol 76, OIB:47497645277 i tuženika OTP BANKA HRVATSKA d.d., Zadar Domovinskog rata 3 (sada OTP BANKA HRVATSKA d.d. Split, Domovinskog rata 61), OIB:52508873833, upisan u registar Trgovačkog suda u Splitu pod brojem 060000531, poslovni centar OTP Banke u Rijeci, Riva 16, kao Banke, kojim je izvršena konverzija iz CHF u EUR, ništetna."

III-Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu toč. III koji glasi :

"III.Nalaže se tuženiku OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB:52508873833, upisan u registar Trgovačkog suda u Splitu pod brojem 060000531, OTP BANKA HRVATSKA Zadar, poslovni centar OTP Banke u Rijeci, Riva 16 da tužitelju Nenadu Slosaru iz Križišća, Veli Dol 76, OIB:47497645277 na ime razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom Banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, isplati iznos od 10.496,97 eura, a na ime tečajnih razlika u iznosu od 9.483,98 eura odnosno da tužitelju isplati ukupan iznos od 19.980,95 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom računajući od dospjeća svakog pojedinog iznosa do 31.srpnja 2008.g. po stopi od 15% godišnje, a od 01.kolovoza 2008.g. do 31.srpnja 2015.g. u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena koje teku po toj stopi od 01.rujna 2007.g. do 31.srpnja 2015.g., a od 01.kolovoza 2015.g. do isplate po stopi zatezne kamate određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblja dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena do 31.prosinca 2022.g., a od 01.siječnja 2023.g. po stopi zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotnih poena do 31.prosinca 2023.g., a od 01.siječnja 2024.g. po stopi zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje se, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe".

IV-Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati zatezne kamate koje su tekle i to na razliku kamata na iznose od:

11,14 EUR-a od dana 15.siječnja 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
41,58 EUR-a od dana 15.veljače 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
42,70 EUR-a od dana 15.ožujka 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
42,45 EUR-a od dana 15.travnja 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
41,18 EUR-a od dana 03.lipnja 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
41,56 EUR-a od dana 15.lipnja 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
74,07 EUR-a od dana 15.srpnja 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
75,03 EUR-a od dana 15.kolovoza 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
74,99 EUR-a od dana 15. rujna 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
77,84 EUR-a od dana 15.listopada 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
88,67 EUR-a od dana 15.studenog 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
129,93 EUR-a od dana 15.prosinca 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
141,22 EUR-a od dana 15.siječnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
141,32 EUR-a od dana 15.veljače 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
137,50 EUR-a od dana 15.ožujka 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
138,36 EUR-a od dana 15.travnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
138,51 EUR-a od dana 15.svibnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
146,70 EUR-a od dana 15.lipnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
173,72 EUR-a od dana 15.srpnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
172,13 EUR-a od dana 15.kolovoza 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
174,12 EUR-a od dana 15. rujna 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
171,87 EUR-a od dana 15.listopada 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
173,28 EUR-a od dana 15.studenog 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
173,01 EUR-a od dana 15.prosinca 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
176,90 EUR-a od dana 15.siječnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
179,38 EUR-a od dana 15.veljače 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
178,81 EUR-a od dana 15.ožujka 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
181,26 EUR-a od dana 15.travnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
185,79 EUR-a od dana 15.svibnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
186,73 EUR-a od dana 15.lipnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
192,03 EUR-a od dana 15.srpnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
191,82 EUR-a od dana 15.kolovoza 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
202,86 EUR-a od dana 15. rujna 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
196,21 EUR-a od dana 29.listopada 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
200,79 EUR-a od dana 07.prosinca 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
205,81 EUR-a od dana 06.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
204,48 EUR-a od dana 06.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
182,00 EUR-a od dana 13.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
145,47 EUR-a od dana 13.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
149,81 EUR-a od dana 06.lipnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.

150,83 EUR-a od dana 04.srpnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
162,32 EUR-a od dana 08.rujna 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
151,66 EUR-a od dana 10.listopada 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
151,11 EUR-a od dana 02.siječnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,00 EUR-a od dana 09.siječnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
154,10 EUR-a od dana 01.veljače 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
155,12 EUR-a od dana 07.veljače 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
155,08 EUR-a od dana 01.ožujka 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
154,72 EUR-a od dana 08.ožujka 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,89 EUR-a od dana 06.travnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,34 EUR-a od dana 10.travnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,37 EUR-a od dana 08.svibnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,76 EUR-a od dana 01.lipnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
154,64 EUR-a od dana 06.srpnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,37 EUR-a od dana 07.kolovoza 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
152,84 EUR-a od dana 07.rujna 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
149,48 EUR-a od dana 05.listopada 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
152,29 EUR-a od dana 08.studenog 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
153,38 EUR-a od dana 07.prosinca 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
152,87 EUR-a od dana 08.siječnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
151,17 EUR-a od dana 07.veljače 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
150,99 EUR-a od dana 07.ožujka 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
151,41 EUR-a od dana 08.travnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
152,12 EUR-a od dana 08.svibnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
149,03 EUR-a od dana 07.lipnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
148,16 EUR-a od dana 05.srpnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
148,73 EUR-a od dana 08.kolovoza 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
148,86 EUR-a od dana 06.rujna 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
150,73 EUR-a od dana 07.listopada 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
150,53 EUR-a od dana 08.studenog 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
151,33 EUR-a od dana 06.prosinca 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
150,88 EUR-a od dana 10.siječnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
38,81 EUR-a od dana 07.veljače 2014.g. do 30. rujna 2015.g.

a za tečajnu razliku na iznos od:

- 8,20 EUR-a od dana 15.studenog 2008.g. do 30. rujna 2015.g.
29,85 EUR-a od dana 15.siječnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
30,21 EUR-a od dana 15.veljače 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
18,66 EUR-a od dana 15.ožujka 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
21,31 EUR-a od dana 15.travnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
21,84 EUR-a od dana 15.svibnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
16,93 EUR-a od dana 15.lipnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
17,71 EUR-a od dana 15.srpnja 2009.g. do 30. rujna 2015.g.

13,99 EUR-a od dana 15.kolovoza 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
18,74 EUR-a od dana 15.rujna 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
13,47 EUR-a od dana 15.listopada 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
16,87 EUR-a od dana 15.studenog 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
16,33 EUR-a od dana 15.prosinca 2009.g. do 30. rujna 2015.g.
25,52 EUR-a od dana 15.siječnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
31,43 EUR-a od dana 15.veljače 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
30,15 EUR-a od dana 15.ožujka 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
36,02 EUR-a od dana 15.travnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
46,77 EUR-a od dana 15.svibnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
49,08 EUR-a od dana 14.lipnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
61,72 EUR-a od dana 15.srpnja 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
61,30 EUR-a od dana 15.kolovoza 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
87,50 EUR-a od dana 15.rujna 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
71,88 EUR-a od dana 29.listopada 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
82,82 EUR-a od dana 07.prosinca 2010.g. do 30. rujna 2015.g.
94,81 EUR-a od dana 06.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
91,77 EUR-a od dana 06.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
89,06 EUR-a od dana 13.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
109,63 EUR-a od dana 13.svibnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
125,24 EUR-a od dana 06.lipnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
129,04 EUR-a od dana 04.srpnja 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
170,01 EUR-a od dana 08.rujna 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
132,41 EUR-a od dana 10.listopada 2011.g. do 30. rujna 2015.g.
130,70 EUR-a od dana 02.siječnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
137,67 EUR-a od dana 09.siječnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
141,78 EUR-a od dana 01.veljače 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
145,62 EUR-a od dana 07.veljače 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
145,75 EUR-a od dana 01.ožujka 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
144,73 EUR-a od dana 08.ožujka 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
142,02 EUR-a od dana 06.travnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
140,35 EUR-a od dana 10.travnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
140,69 EUR-a od dana 08.svibnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
142,43 EUR-a od dana 01.lipnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
145,82 EUR-a od dana 06.srpnja 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
141,57 EUR-a od dana 07.kolovoza 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
139,97 EUR-a od dana 07.rujna 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
128,26 EUR-a od dana 05.listopada 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
138,58 EUR-a od dana 08.studenog 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
142,81 EUR-a od dana 07.prosinca 2012.g. do 30. rujna 2015.g.
141,27 EUR-a od dana 08.siječnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
135,51 EUR-a od dana 07.veljače 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
135,16 EUR-a od dana 07.ožujka 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
137,01 EUR-a od dana 08.travnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.

139,85 EUR-a od dana 08.svibnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
129,11 EUR-a od dana 07.lipnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
126,30 EUR-a od dana 05.srpnja 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
128,70 EUR-a od dana 08.kolovoza 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
129,51 EUR-a od dana 06.rujna 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
136,62 EUR-a od dana 07.listopada 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
136,26 EUR-a od dana 08.studenog 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
139,55 EUR-a od dana 06.prosinca 2013.g. do 30. rujna 2015.g.
138,28 EUR-a od dana 10.siječnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
141,09 EUR-a od dana 07.veljače 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
142,29 EUR-a od dana 07.ožujka 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
143,97 EUR-a od dana 07.travnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
142,05 EUR-a od dana 15.travnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
137,59 EUR-a od dana 15.svibnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
138,55 EUR-a od dana 15.lipnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
141,74 EUR-a od dana 15.srpnja 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
144,28 EUR-a od dana 15.kolovoza 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
144,93 EUR-a od dana 15.rujna 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
147,65 EUR-a od dana 15.listopada 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
151,56 EUR-a od dana 15.studenog 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
152,30 EUR-a od dana 15.prosinca 2014.g. do 30. rujna 2015.g.
152,87 EUR-a od dana 15.siječnja 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.veljače 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.ožujka 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.travnja 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.svibnja 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.lipnja 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.srpnja 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.kolovoza 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.rujna 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.listopada 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.studenog 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,28 EUR-a od dana 15.prosinca 2015.g. do 30. rujna 2015.g.
152,58 EUR-a od dana 15.siječnja 2016.g. do 30. rujna 2015.g.

do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31.srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. do 30. rujna 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe, a odbija se zahtjev radi isplate zateznih kamata na navedene iznose za razdoblje od 1. listopada 2015. do isplate.

V-Odbija se tuženikov prigovor prijeboja za iznos od 4.586,11 eur.

VI-Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 2.166,81 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na sljedeće iznose :

- 90,26 EUR počam od 15.01.2014. godine,
- 90,77 EUR počam od 15.02.2014. godine,
- 90,16 EUR počam od 15.03.2014. godine,
- 89,32 EUR počam od 15.04.2014. godine,
- 89,38 EUR počam od 15.05.2014. godine,
- 89,81 EUR počam od 15.06.2014. godine,
- 90,13 EUR počam od 15.07.2014. godine,
- 90,14 EUR počam od 15.08.2014. godine,
- 90,49 EUR počam od 15.09.2014. godine,
- 91,04 EUR počam od 15.10.2014. godine,
- 91,05 EUR počam od 15.11.2014. godine,
- 91,03 EUR počam od 15.12.2014. godine,
- 90,88 EUR počam od 15.01.2015. godine,
- 90,77 EUR počam od 15.02.2015. godine,
- 90,67 EUR počam od 15.03.2015. godine,
- 90,56 EUR počam od 15.04.2015. godine,
- 90,44 EUR počam od 15.05.2015. godine,
- 90,33 EUR počam od 15.06.2015. godine,
- 90,22 EUR počam od 15.07.2015. godine,
- 90,10 EUR počam od 15.08.2015. godine,
- 89,99 EUR počam od 15.09.2015. godine,
- 89,87 EUR počam od 15.10.2015. godine,
- 89,75 EUR počam od 15.11.2015. godine,
- 89,63 EUR počam od 15.12.2015. godine,

i to do dana 01.01.2014. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. godine do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl.29. stv.2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. godine određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015 godine do 29. Listopada 2022.. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od dana 29. listopada 2022. godine pa do 31. prosinca 2022. godine po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamate stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. godine do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a za koju tražbinu bi se imao izvršiti prijeboj s tražbinom tužitelja.

VII-Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 290,37 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na sljedeće iznose :

od 5,10 EUR počam od 10.01.2007
od 9,64 EUR počam od 10.02.2007
od 4,10 EUR počam od 10.03.2007
od 10,04 EUR počam od 10.04.2007
od 18,07 EUR počam od 10.05.2007
od 18,51 EUR počam od 10.06.2007
od 21,23 EUR počam od 10.07.2007
od 16,45 EUR počam od 10.08.2007
od 16,48 EUR počam od 10.09.2007
od 24,62 EUR počam od 10.10.2007
od 15,13 EUR počam od 10.11.2007
od 22,33 EUR počam od 10.12.2007
od 9,85 EUR počam od 10.01.2008
od 11,85 EUR počam od 10.02.2008
od 0,36 EUR počam od 10.04.2008
od 2,85 EUR počam od 10.05.2008
od 16,97 EUR počam od 10.06.2008
od 11,64 EUR počam od 10.07.2008
od 15,82 EUR počam od 10.08.2008
od 16,70 EUR počam od 10.09.2008
od 16,85 EUR počam od 10.10.2008
od 0,83 EUR počam od 10.11.2008
od 4,94 EUR počam od 10.01.2009

i to do dana 01.12.2006. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. godine do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl.29. stv.2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. godine određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015 godine do 29. Listopada 2022.. godine, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od dana 29. listopada 2022. godine pa do 31. prosinca 2022. godine po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište,

uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamate stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. godine do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a za koju tražbinu bi se imao izvršiti prijeboj s tražbinom tužitelja.

VIII-Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi, izjavljenoj 10. lipnja 2019., navodi da je s tuženikom 30. studenog 2006. zaključio Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama br 061120183240, a radi odobravanja stambenog kredita za mlade za kupnju i adaptaciju stana u Rijeci u svrhu kojeg je tužitelju isplaćen iznos u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 141.634,61 CHF po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate, pod uvjetima i rokovima dogovorenim i utvrđenim ugovorom o kreditu. Ugovor je solemniziran po javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću iz Rijeke pod posl.br.OU-3395/2006 6. prosinca 2006. Navedenom prilikom nije i nominalno naveden tečaj tuženika, a u samom ugovoru nije navedena niti visina mjesečnog anuiteta, već je čl. 2.4. određeno da visinu anuiteta utvrđuje tuženik planom otplate. Odredbom čl.2.5. određeno je da će po iskorištenju kredita banka Korisniku kredita dostaviti amortizacijski plan otplate koji je sastavni dio ugovora i kojim je određen anuitet. Kako tužitelj ne raspolaže navedenim planom otplate, to je anuitet za potrebe ovog postupka izračunat na način da se izračun napravio prema ukupnom iznosu obveze (255.030,79 CHF iz čl.8.15. Ugovora) u 360 rata, tako da se dijeljenjem dobio mjesečni anuitet u iznosu od 708,42 CHF. Kredit je bio plasiran dana 11. prosinca 2006.

2. Nadalje navodi da se odredbom čl. 3.1. i 3.3. ugovora tužitelj obvezao tuženiku plaćati kamate po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamata banki na čiju Korisnik kredita bezuvjetno pristaje, a koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 4,39% godišnje. Člancima 1.1, 1.3, 1.4, 8.4 i 8.15 određena je valutna klauzula u CHF.

3. Tuženik nije tužitelju uredno dostavljao izvješća o promjeni kamatne stope tijekom trajanja kredita, već je to učinio po tužiteljevom zahtjevu od 23. svibnja 2019. na način da mu je iste obavijesti dostavio odjednom, a iz istih je razvidno da se

kamatna stopa mijenjala tijekom trajanja kredita pa je tako za razdoblje od 15. siječnja 2011. iznosila 6,50% godišnje, od 15. veljače 2011. iznosila je 6,00% godišnje, a od 1. siječnja 2014. 3,23% godišnje.

4. Tužitelj je sve svoje ugovorene obveze plaćao zapljenom dijela plaće, na način da je za svaki tekući mjesec iznos rate bio izravno skidan kod obračuna plaće. Međutim, tužitelj niti prije, a niti prigodom zaključenja ugovora nije bio informiran od strane tuženika o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što da je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka, čime je tuženik postupao suprotno odredbama iz članaka 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03). Navedeno se odnosi kako na uglavljenje promjenjive kamatne stope u čl. 3. ugovora, tako i na ugovaranje valutne klauzule u čl. 1.1, 1.3, 1.4, 8.4 i 8.15 ugovora, budući je isplata obračunata u CHF, a tražila se isplata u kunama po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja rate i kamata.

5. U čl. 1.1. ugovora nije bilo istaknuto po kojem tečaju se trebala izvršiti isplata protuvrijednosti u kunama iznosa od 141.634,61 CHF odnosno koliko je iznosio tečaj na dan isplate.

6. Tužitelj se poziva na utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda posl.br. PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., na odredbe članaka 81., 82. i 90. Zakona o zaštiti potrošača te na utvrđenja iz presude Vrhovnog suda RH Rev 2245/17 od 20. ožujka 2018.

7. Nadalje tužitelj navodi da su stranke 20. siječnja 2016. zaključile Dodatak ugovora o kreditu kojim je napravljena konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u eur, a istim nije bio utvrđen način provođenja konverzije, dok je u čl. 2.1. Dodatka samo utvrđen iznos kredita denominiranog u eur na dan plasmana kredita te iznos nedospjele glavnice na dan 20. siječnja 2016., dok daljnjim iščitavanjem Dodatka nije utvrđen niti manjak niti preplata po navedenoj konverziji. Citira odredbe članaka 1.st.2. i 1.1. Dodatka. U čl. 3.t.1. došlo je do promjene broja partije kredita.

8. Također ističe da prilikom potpisa Dodatka tuženik nije postupao savjesno i pošteno, u skladu s odredbom iz čl. 4. Zakona o obveznim odnosima. Poziva se i na odredbu članka 41. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača.

9. Valutna klauzula utvrđena je ništetnom presudom Visokog trgovačkog suda u srpnju 2018., a tužitelj ukazuje i na drugu sudsku praksu.

10. Tužitelj tužbenim zahtjevom predlaže utvrditi ništetnim pojedine odredbe osnovnog ugovora o kreditu, utvrditi ništetnim Radnju kojom se provodi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Dodatak 1 ugovora o kreditu), zahtijeva isplatu na ime razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom banke te na ime tečajnih razlika, kao i nakadu parničnih troškova, a sve kao što je pobliže navedeno u izreci presude.

11. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev.

12. Tuženik ne osporava da je između tužitelja kao korisnika kredita i pravnog prednika tuženika, dana 30. studenog 2006. zaključen Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama br. 061120183240 kojim je tuženik stavio na raspolaganje tužitelju kredit u iznosu od 141.634,61 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema kupovnom tečaju kreditora na dan korištenja, no osporava ostale navode iz tužbe. Ugovor da je bio odraz slobodnih volja ugovornih strana, tužitelj je svjesno i slobodno odabrao upravo ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom špekulirajući da se tržišne prilike u budućnosti neće bitnije mijenjati i da će kroz takav ugovor ostvariti najpovoljniju kamatu, odnosno cijenu za kredit. Tužitelj da je ocijenio kako takav ugovor odgovara njegovim potrebama i mogućnostima. Stranke su se suglasile i svjesno ugovorile ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF s promjenjivom kamatnom stopom, a svako odstupanje od preuzetih obveza da bi bilo odstupanje od načela pacta sunt servanda.

13. Tužitelj da tužbu temelji na ništetnosti odredaba ugovora o kreditu te zahtijeva isplatu s osnova stjecanja bez osnove, pa da se stoga odluka Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. ne primjenjuje na pravni osnov na kojem se temelji ova tužba. No, ukoliko je sud drugačije stajališta, tuženik ističe prigovor zastare. Nadalje, odlukom u kolektivnom postupku utvrđeno je da bi odredbom o promjenjivoj kamatnoj stopi bili povrijeđeni kolektivni interesi, a ne i konkretan individualni interes ili pravo bilo kojeg konkretnog potrošača.

14. Zakon o obveznim odnosima u čl. 26. dopušta ugovaranje promjenjive kamatne stope i stoga ta odredba nije zabranjena i nije ništetna da bi bila protivna prisilnom propisu. Prvenstvena volja ugovornih strana bila je ugovoriti ugovor o kreditu uz promjenjivu kamatnu stopu. Fiksna kamatna stopa nije bila volja ugovornih strana niti bi tuženik, pod takvim uvjetima, odobrio tužitelju predmetni ugovor o kreditu. Početno ugovorena kamatna stopa jest promjenjiva, kao i sve daljnje izmjene te stope. Narav predmetne početno ugovorene kamatne stope jer da je ona promjenjiva, bez obzira bila ona početna pr. 6%, 7% ili 2%.

15. Tužitelj je potpisom ugovora o kreditu potvrdio i da je upoznat s valutnom klauzulom CHF te da je svjesno i dobrovoljno preuzeo na sebe rizik mogućeg nepovoljnog tečaja izabrane valute Ugovora o kreditu.

16. Tuženik osporava da bi bilo koja odredba ugovora o kreditu bila ništetna, kao i da bi on stekao nešto bez osnove. Oспорava i iznose iz tužbeno zahtijeva.

17. Tuženik navodi da je sukladno odredbama ZPK bio obavezan tužitelju ponuditi sklapanje dodatka ugovora o konverziji kredita, a u slučaju prihvata konverzije bio je dužan sklopiti ugovor. Tužitelj nije bio dužan prihvatiti izračun konverzije niti sklopiti dodatak ugovoru. No tužitelj je slobodnom voljom prihvatio ponudu tuženika i sklopio dodatak ugovora kojim je konverzija kredita dosljedno

provedena. Svi učinci konverzije djeluju od trenutka sklapanja ugovora o kreditu s valutnom klauzulom, ex tunc.

18. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te potražuje naknadu parničnih troškova.

19. Tuženik je podneskom od 23. prosinca 2024. precizirao i prigovor istaknut radi prijeboja, na način kao što je odbijeno i utvrđeno u toč. IV, V i VI izreke.

20. Sud je proveo dokaze uvidom u Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama br. 061120183240 od 30. studenog 2006., u obavijesti o izmjeni kamatne stope, u pregled uplata po kreditu, u Radnju kojem se provodi Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), Dodatak br. 1 Ugovora o kreditu) broj : 151109070556 (novi broj), broj : 061120183240 (stari broj) od 20. siječnja 2016 osobnim saslušanjem tužitelja, financijskim vještačenjem po vještaku Tomislavu Prpiću, dipl. oec., uvidom u nalaz i mišljenje vještaka.

21. Provedenim dokazima utvrđeno je da su tuženik kao banka i tužitelj kao korisnik kredita (te Josip Slosar kao sudužnik i Đemail Mutiši kao zalagodavac), sklopili Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine upisom hipoteke na nekretninama br. Ugovora 061120183240 dana 30. studenog 2006. (listovi 14-17 spisasa slijedećim osnovnim i relevantnim odredbama :

-U članku 1.1. ugovoren je stambeni kredit za mlade za kupnju i adaptaciju stana u Rijeci u iznosu od 141.634,61 CHF u protuvrijednosti kuna, obračunato po srednjem tečaju HNB na dan isplate, pod uvjetima i rokovima dogovorenim i utvrđenim ovim ugovorom

-U članku 1.3. ugovorne strane su suglasne da se iznosi isplata kredita i otplata (obveze) kredita u kunama obračunavaju primjenom valutne klauzule

-U članku 1.4. ugovoreno je da će se svaki povrat, izvršen u kunama, obračunavati u CHF po srednjem tečaju HNB za CHF na dan uplate anuiteta

-U članku. 2.4. kredit je odobren na rok od 30 godina, a po članku 2.4. otplata kredita vršit će se u 360 jednakih mjesečnih anuiteta čiju visinu utvrđuje Banka planom otplate

-U članku.3.1. ugovoreno je da kamatna stopa iznosi 4,39% godišnje, s time da je kamatna stopa promjenjiva

-U članku 3.3. ugovoreno je da se promjena kamatnih stopa vrši izmjenama i dopunama Odluke o kamatama Banke na čiju primjenu Korisnik kredita bezuvjetno pristaje

-U članku 8.4. ugovorne strane određuju da se založno pravo na nekretnini zasniva u iznosu iskazanom u CHF iz čl. 1.st.1.1 ugovora u protuvrijednosti kuna, uvećano za pripadajuće redovne i zatezne kamate, naknade i eventualne troškove

-U članku 8.15. ugovoreno je da radi osiguranja ispunjenja ukupnih novčanih obveza korisnika kredita po ovom ugovoru, u postupku prisilne ovrhe po odredbama Ovršnog zakona, ugovorne strane suglasno utvrđuju da je okvirni iznos ukupne tražbine Banke koja se osigurava ovim ugovorom iznos od 255.030,79 CHF u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju HNB za CHF na dan dospijeća tražbina te da je banka ovlaštena naknadno odrediti visinu svoje tražbine koja se osigurava ovim ugovorom nastalu do tog okvirnog iznosa kao i vrijeme njezine dospelosti.

22.Ugovor je solemniziran kod Javnog bilježnika Velibora Panjkovića u Rijeci, 6. prosinca 2006. pod br. OU-3395/2006.

23.Vještak je imao na uvidu kompletnu kreditnu dokumentaciju prilikom izrade nalaza i mišljenja, o čemu će se nastavno navesti.

24.Uvidom u Radnju kojom se provodi Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15), Dodatak br. 1 Ugovora o kreditu) broj : 151109070556 (novi broj), broj : 061120183240 (stari broj) od 20. siječnja 2016 (listovi 67-69 spisa), zaključeno između parničnih stranaka i solidarnog dužnika Josipa Slosara, utvrđeno je da u članku 1. stranke suglasno utvrđuju da je 30. studenog 2006. zaključen i da je na snazi ugovor o kreditu broj 061120183240 na iznos od 141.634,61 CHF s rokom otplate od 30 godina, a ovaj Dodatak 1. ugovoru sklopljen je temeljem Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) od 22. rujna 2015., koji je stupio na snagu 30. rujna 2015. te su izvršene izmjene Osnovnog ugovora.

25.U članku 2. ugovaraju da se u članku 1. Osnovnog ugovora dodaju stavke 1.1. a i 1.1. b. Prema istima, iznos konverzije kredita denominiran u CHF se mijenja s iznosom kredita denominiranim u eur, što je na dan plasiranja kredita iznosilo 89.128,893 eur, pa je iznos zaduženja na dan plasiranja kredita toliko i iznosio, obračunato u kunama po srednjem tečaju HNB na dan isplate. Nedospjela glavnica na dan 20. siječnja 2016. iznosi 76.893,45 eur u protuvrijednosti kuna, obračunato po srednjem tečaju HNB za eur. Uplata na račun kredita na datum dospijeća anuiteta će se obračunati po srednjem tečaju HNB za eur koji vrijedi na dan redovnog dospijeća anuiteta.

26.U članku 5. izmijenjen je članak 3. Osnovnog ugovora na način da se umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF primjenjuje promjenjiva kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je Banka primjenjivala na kredite iste vrste i trajanja denominirane u eur na datum sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu i koja je iznosila 5,49%. Kamatna stopa u trenutku zaključenja ovog Dodatka 1. iznosi 5,84%, a čini je 6-mjesečna Nacionalna referentna stopa jedan važeća na dan 1.6.2015. za valutu eur u visini od 2,36% godišnje i marža banke u visini od 3,48% godišnje. Kamatna stopa

sastoji se od promjenjivog parametra NRS 1 te od fiksne marže, a promjena kamatnih stopa vrši se u skladu s izmjenama NRS1 i to u šestomjesečnom obračunskom razdoblju. Metoda i dinamika promjena pobliže je opisana u Odluci o kamatama Banke sukladno Politici mijenjanja nominalnih kamatnih stopa i naknada u poslovanju sa stanovništvom, te njezinim izmjenama i dopunama. Obračun kamata se vrši proporcionalnom metodom.

27. Potpisom Dodatka 1 korisnik kredita izjavljuje da prihvaća način promjene kamatne stope kako je to određeno ovim ugovorom.

28. Tužitelj, osobno saslušan, izjavio je da je ugovor sklopio 2006. god. OTP banka mu je tada pružala najpovoljniji iznos rate kredita u CHF. Predočena mu je mogućnost kredita u valuti eur i chf. Krediti u chf su imali znatno niže rate, a to mu je tada bilo i najbitnije. U to vrijeme je i školovao dvije kćerke pa mu je također za ugovor u chf bio potreban i jedan sudužnik manje. Isto tako mu je rečeno da je potrebno manje papirologije. Kredit je podignut za stambene potrebe, odnosno kupnju stana u Rijeci. Ne sjeća se kako je dobivao brošure i letke, ali zna da je imao uvid u iste vezano za sklapanje ugovora o kreditu u chf. Ugovor je bio pripremljen kada ga je došao potpisati, nije mogao utjecati na njegov sadržaj. U tom trenutku mu je bila najbitnija rata. Sve što je pitao je navodilo na to da je to prava stvar za njega.

29. Rate su mu krenule od 3.000,00 kn da bi se podignule do 4.800,00 kn. U jednom trenutku je rata iznosila i preko 5.000,00 kn. Nisu mu pojašnjavali u banci što utječe na rast rata. Rekli su promijenjiva kamata, ali nije nikada ni pomišljao da bi rata mogla toliko narasti. Da je to znao, ne bi niti uzimao taj kredit. Sklopio je aneks ugovora. Kredit je danas otplaćen.

30. Bankar ga nije upozorio na rizike uzimanja kredita u chf i nije bio upoznat s time kako chf kotira na burzama. Toliko povećanje rata je utjecalo na njega da je na koncu morao pozajmljivati novac od brata koji je bio pomorac i na koncu su se dogovorili da mu prepiše pola stana. Taj kredit je i jedan od razloga razvoda braka. To nije dobro utjecalo na njegovo psihičko zdravlje. U to vrijeme mu je ustanovljena i aritmija. Sredstva dobivena na ime kredita iskoristio je za kupnju stana te dijelom za adaptaciju toga stana.

31. Provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Tomislavu Prpiću, dipl. oec.

Nalaz i mišljenje vještaka dan je na okolnost razlike te visine preplaćenog iznosa s osnova promjenjive kamatne stope uslijed povećanja iste od strane tuženika, a sve u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu od 4,39% godišnje za razdoblje od sklapanja ugovora o kreditu do otplate istog, sve specificirano po mjesecima. Nadalje, zadaća vještaka je i izraditi nalaz na okolnost preplata po osnovi povećanja iznosa anuiteta za cijelo razdoblje od sklapanja ugovora o kreditu do otplate istoga kako je to obuhvaćeno tužbenim zahtjevom, a koji su nastali kao posljedica promjene početnog tečaja CHF tuženika važećeg na dan korištenja kredita sve specificiranog po mjesecima. Također da vještak iskaže i negativne razlike po mjesecima.

32.Vještak je nalaz i mišljenje izradio temeljem slijedeće financijske i ostale relevantne dokumentacije: Ugovor o kreditu broj 061120183240 SN od 30.11.2006., Lista plasiranja kredita, Obavijesti o promjenama kamatne stope, pojedinačne, Pregled uplata po kreditu, Radnja kojom se provodi Zakon o izmjeni dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Dodatak 1,Ugovora o kreditu) od 20.01.2016. te naknadno, na zahtjev vještaka dostavljena dokumentacija od strane tuženika, a koja se dostavlja i uz nalaz i mišljenje, kako slijedi: Obavijest o dospijeću obroka i redovne kamate (realizirani otplatni plan CHF), Obavijest o dospijeću obroka i redovne kamate (realizirani otplatni plan EUR), Prometi po računu za razdoblje od 01.01.2019 do 14.02.2024., Prometi po računu za razdoblje od 01.01.2016 do 14.02.2024., Prometi po računu za razdoblje od 01.01.1957 do 01.01.2016. Vještak je koristio arhivsku tečajnu listu Hrvatske narodne banke, dostupnu na stranicama www.hnb.hr U nalazu i mišljenju korišten je fiksni tečaj konverzije 7,53450 kuna za 1 EUR.

33.Iz nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je da je tužitelj dana 30.11.2006. godine sklopio ugovor o kreditu broj 061120183240 SN sa OTP bankom d.d.(Solemniziran 06.12.2006.))slijedećim bitnim odredbama kredita:

Korisnik kredita Nenad Slosar

Kreditor OTP banka d.d.

Ugovor/ kreditna parija 061120183240 SN

Datum ugovora 30.11.2006

Iznos kredita 141.634,61 CHF 655.043,22 HRK

Iznos kredita koji se vraća u anuitetima 141.634,61 CHF

Isplata kredita (odobrenje) 11.12.2006

Tečaj CHF na dan puštanja kredita u otplatu 4,624881

Rok otplate (mjeseci) 360

Rok otplate godine 30

Kamatna stopa prilikom potpisa Ugovora 4,390%

Efektivna kamatna stopa

Anuitet prilikom ugovaranja u valuti 708,41 CHF

Iznos anuiteta na dan puštanja kredita 3.276,31 HRK

Tečaj po ugovoru srednji tečaj HNB-a na dan plaćanja

Zatvaranje kredita Konverzija u kredit sa valutnom klauzulom EUR na dan 20.01.2016.

Stanje nedospjelog duga na dan otplate/konverzije 118.731,23 CHF

34.Kamatna stopa koja je iskazana u Ugovoru i inicijalnom otplatnom planu koji je dostavljen tužitelju prilikom plasmana kredita iznosila je 4,390% godišnje, sa primijenjenom proporcionalnom metodom obračuna. Tužitelj je ugovorio iznos od 141.634,61 CHF, što na dan isplate 11.12.2006 (utvrđeno prema podatku na dokumentu Lista plasiranja kredita) iznosi 655.043,22 kn, prema srednjem tečaju HNB-a na dan 4,624881 HRK za 1 CHF.

35.Prema ugovoru i inicijalnom otplatnom planu, kredit se otplaćuje kroz 360 mjesečnih anuiteta u visini od 708,41 CHF, sve prema srednjem tečaju HNB-a na

dan plaćanja. Anuiteti dopijevaju na naplatu posljednjeg dana u mjesecu. Prema isplatnom tečaju navedeni anuitet iznosi 3.276,31 kn.

36. Tuženik je u periodu otplate kredita do konverzije sedam puta mijenjao kamatnu stopu te se ona kretala kako slijedi:

11.12.2006 do 07.01.2008 4,39% 15.01.2007 708,41 CHF
07.01.2008 do 16.06.2008 4,99% 15.02.2008 758,17 CHF
16.06.2008 do 10.11.2008 5,49% 15.08.2008 800,36 CHF
10.11.2008 do 07.06.2009 6,25% 15.12.2008 865,98 CHF
07.06.2009 do 15.01.2011 6,75% 15.07.2009 909,81 CHF
15.01.2011 do 15.02.2011 6,50% 15.02.2011 888,63 CHF
15.02.2011 do 01.01.2014 6,00% 15.03.2011 847,06 CHF
01.01.2014 do 20.01.2016 3,23% 15.02.2014 651,29 CHF

37. Posljednja izmjena je učinjena sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN br. 143/2013) čijim odredbama je regulirale kamatnu stopu na stambene kredite sa valutnom klauzulom CHF.

38. Temeljem prethodno navedene dokumentacije vještak je izvršio izračun visine potraživanja nastale na ime više uplaćenoga s osnova kamata i tečajnih razlika, sve navedeno po mjesecima u utuženom razdoblju.

39. Vještak je rekonstruirao početni otplatni plan u CHF prema svim ugovornim odredbama za sve anuitete koji dospijevaju u razdoblju od 15.01.2007. do 15.01.2016. godine. Prilikom rekonstrukcije inicijalnog plana korištena je dokumentacija: Ugovor o kreditu broj 061120183240 SN od 30.11.2006. Prikaz u Tablici 3.

40. Otplatni plan u CHF prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa, za sve anuitete koji dospijevaju u razdoblju od 15.01.2007. do 15.01.2016. godine, sa prikazom datuma na koje je dospjela obveza zatvarana u cijelosti, izrađen na temelju dostavljene dokumentacije: Obavijesti o promjenama kamatne stope, pojedinačne, Obavijest o dospijeću obroka i redovne kamate (realizirani otplatni plan CHF), Prometi po računu do 14.02.2024. Prikaz u Tablici 4.

41. Prva zadaća vještaka bila je je izraditi nalaz i mišljenje na okolnost razlike te visine preplaćenog iznosa s osnova promjenjive kamatne stope uslijed povećanja iste od strane tuženika, a sve u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu od 4,39% godišnje.

42. Načelno, promjena kamatne stope rezultira većim iznosom povećanja kamate u odnosu na rast anuiteta. Razlog tome je to što je anuitet zbroj dva parametra, kamate i otplate glavnice. Prilikom plaćanja pojedinog anuiteta korisnik kredita otplaćuje kamatu i vrši otplatu glavnice, tj. isplaćenog kredita. Promjenom kamatne stope mijenja se iznos kamate koju korisnik kredita plaća kreditoru (banci), iznos otplate glavnice i sumarno iznos anuiteta. Pri tome povećanje kamatne stope

povećava kamatu, umanjuje otplatu glavnice i sveukupno povećava iznos anuiteta. To znači da kada se poveća kamatna stopa, plaćanjem povećanog anuiteta korisnik kredita otplaćuje i novi povećani iznos kamate, ali iznos povećanja plaćene kamate je veći od povećanja iznosa ukupnog anuiteta i to upravo onoliko koliko se istovremeno smanjila otplata glavnice od otplate glavnice prema početnom otplatnom planu. Kako je korisnik kredita smanjio otplatu glavnice, tj povećanjem kamate, usporio smanjivanje ukupnog duga u danom trenutku otplate, tako se može zaključiti da je razlika plaćene kamate novoga otplatnog plana i inicijalnoga otplatnog plana unutar anuiteta, zapravo ona razlika koja se traži, budući da se nedovoljno umanjene dug ne može uzeti u obzir, jer isti ostaje kao daljnje dugovanje korisnika kredita, dok razlika preplaćenoga iznosa temeljem promjene kamate nastaje upravo u vrijeme kada je korisnik uplatio.

43. Tijekom otplate kredita otplata glavnice po obračunu banke postaje veća od otplate glavnice prema početnom otplatnom planu, i to da bi dostigla usporenje iz prvog dijela otplatnog razdoblja. Razdoblje manje i veće otplate glavnice se do eventualne konačne otplate neutraliziraju, ali u slučaju prijevremene otplate ili konverzije kredita, zatečena glavnica u tome trenutku različita je od one u početnom otplatnom planu i to kao posljedica gore opisanoga.

44. U razdoblju od odobrenja kredita do konverzije kredita, kamata se mijenjala sedam puta, te se kretala u rasponu od 3,23 do 6,75 postotnih bodova. U prvi obračun su uzeti pozitivni, preplaćeni iznosi, iskazani kao više uplaćeno na ime plaćene kamate i predstavljaju tužiteljevo potraživanje. Vještak je prilikom izračuna razlika utvrdio iznose koji su više plaćeni na ime kamate u odnosu na inicijalno ugovoreni otplatni plan pod pretpostavkom da je kamatna stopa cijelo vrijeme otplate kredita jednaka onoj navedenoj u Ugovoru o kreditu (4,39%), koristeći pri tome prosječni tečaj po stvarnim uplatama, a kako ih je tuženik knjižio u svojoj knjigovodstvenoj kartici, prikazujući datum kada je u potpunosti zatvarana dospjela obveza, odnosno datum dospijeca ako je obveza zatvarana prijevremeno, te ih prikazuje u tablici 5. Uplate na ime zateznih kamata i troškova nisu se uzimale u obzir kao uplate za zatvaranje dospjele glavnice i redovne kamate.

45. Slijedeća zadaća vještaka bila je utvrditi preplate po osnovi povećanja iznosa anuiteta za cijelo razdoblje od sklapanja ugovora o kreditu do otplate istoga kako je to obuhvaćeno tužbenim zahtjevom, a koji su nastali kao posljedica promjene početnog tečaja CHF tuženika važećeg na dan korištenja kredita sve specificiranog po mjesecima, te da vještak iskaže i negativne razlike po mjesecima. U razdoblju od odobrenja kredita do konačne otplate kredita tečaj CHF je oscilirao, te je u razdoblju otplate bio i niži i viši od tečaja prilikom plasmana kredita, a u nastavku su, sukladno zadaći kojom se traže preplate, navedeni iznosi potraživanja za period kada je tečaj dospijeca anuiteta bio viši od tečaja prilikom isplate kredita. Kredit je isplaćen i otplaćivan prema srednjem tečaju HNB-a, a potraživanje tužitelja predstavljaju vrijednosti koje odgovaraju iznosu koji čini umnožak dospjelog anuiteta i pozitivne razlike primijenjenog tečaja i tečaja na dan puštanja kredita (4,624881 kn za 1 CHF), umanjeno za pripadajuću tečajnu razliku već prikazanih preplaćenih kamata, da bi se

izbjeglo udvostručenje potraživanja, prikazujući uz to stvarne uplate i prosječni tečaj po uplaćenome, te datume plaćanja, odnosno datume kada je u potpunosti zatvarana dospjela obveza, odnosno datume dospijeca ako je obveza zatvorena prijevremeno.

46. Dopunom Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 9/15) , na snazi od 27.01.2015. godine utvrđen je tečaj u iznosu 6,39 kn za 1 CHF. Tečaj se odnosi na ugovore o kreditu u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, za anuitete odnosno obroke u redovitoj otplati. Utvrđeni tečaj primjenjuje se do 27.01.2016. godine.

47. U razdoblju otplate kredita, pod pretpostavkom da se tečaj CHF nije mijenjao, tužitelj je tako preplatio na ime tečajnih razlika iznos od 9.483,98 €, a razlike se prikazuju u tablici 6.

48. U nastavku su informativno navedeni i iznosi za period kada je prosječni tečaj plaćenog anuiteta bio manji od tečaja prilikom isplate kredita, odnosno vrijednosti koje odgovaraju iznosu koji čini umnožak dospjelog anuiteta i anuiteta i negativne razlike primijenjenog tečaja i tečaja na dan puštanja kredita (4,624881 kn za 1 CHF).

49. U razdoblju otplate kredita, pod pretpostavkom da se tečaj CHF nije mijenjao, tužitelj je tako manje platio na ime tečajnih razlika iznos od 299,47 € , a razlike se prikazuju u tablici 7 – Pregled negativnih tečajnih razlika na dan plaćanja

50. Iz mišljenja vještaka utvrđeno je slijedeće:

- Pod pretpostavkom da se tijekom cijelog razdoblja otplate kredita kamatna stopa nije mijenjala, odnosno da je korištena kamatna stopa u visini kamatne stope koja je bila poznata na dan sklapanja ugovora o kreditu, tužitelj je, na ime kamata, više uplatio iznos od 10.496,97 €.

- Pod pretpostavkom da je tijekom cijelog razdoblja otplate kredita tečaj CHF bio jednak tečaju na dan isplate kredita, tužitelj je, na ime tečajnih razlika, u utuženom razdoblju otplate kredita više uplatio 9.483,98 €.

51. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te je podneskom od 19. veljače 2025. i precizirao tužbeni zahtjev.

52. Tuženik se na nalaz i mišljenje vještaka očitovao podneskom zaprimljenim 23. prosinca 2024. navodeći da vještak nije prilikom izrade nalaza i mišljenja prikazao pretplate utvrđene prilikom sklapanja ugovora o konverziji kredita. Po navedenom kreditu utvrđena pretplate po konverziji kredita vezanom za CHF valutnu klauzulu iznosi = 34.554,08 kn / 4,586,11 € i koristit će se isključivo za podmirenje budućih anuiteta i to u iznosu ½ mjesečnog anuiteta sve dok se pretplata u potpunosti ne iskoristi.

53. Tuženik predlaže da sud, uračunavanjem efekta konverzije odbije tužbu i tužbeni zahtjev u dijelu u kojem mu je tuženik prilikom konverzije priznao pretplatu (34.554,08kn/4,586,11 €) a ukoliko sud to ne prihvati tada tuženik ističe prigovor prijeboja za iznos od 34.554,08kn/4,586,11 € EUR prema tužitelju.

54. Ukoliko sud ne prihvati taj prigovor tuženika, tada isti, a zbog uvođenja EUR i promjene propisa usklađuje svoj zahtjev (istaknut radi prijeboja), glede kamatne stope i glede tečaja CHF/HRK, sve na način kao što je precizirano u toč. V i VI izreke presude. Tuženik je predložio sudu konstitutivnom odlukom izvršiti prijeboj tražbine tuženika s tražbinom tužitelja.

55. Tuženik je istakao i slijedeću primjedbu :

- razlike plaćenih kamata u odnosu na početni plan = iznosi CHF 11.678,61 ili 62.589,66kn /8.307,08€ (uključene pozitivne i negativne razlike
- pozitivne razlike iznose= CHF 14.251,26 ili 78.915,46kn /10.473,89€
- manje plaćena kamata iznosi CHF 2.572,65 ili 16.325,80 kn/2.166,81€

(Opcija 2. Razlike anuiteta uslijed promjene kamatne stope iznosi 49.656,62kn/6.590,57€)

Razlike plaćenog zbog primjene valutne klauzule iznosi 74.388,95kn/9.873,11 € (uključene pozitivne i negativne razlike)

- pozitivne razlike iznose=76.576,73kn/10.163,48€
- negativne tečajne razlike iznose 2.187,78 kn /290,37€.

56. Ovako prikazan obračun da prelazi ukupnu pretplatu što znači ukoliko se prizna pretplata tečaja u iznosu od 74.388,95kn/10.473,89€ u tom slučaju treba računati razliku anuiteta zbog promjene kamate iznosi 49.656,62kn/6.590,57€ . Ukupno =74.388,95kn+49.656,62kn=124.045,57kn/16.463,68€.

57. Ukoliko se prizna razlika po kamati u iznosu od 62.589,66kn u tom slučaju da ukupnu pretplatu treba umanjiti za navedeni iznos kamate (124.045,57kn-62.589,66kn)=61.455,91kn/8.156,60€ ovo bi bila pretplata po tečaju.

58. Predložio je da sud naloži vještaku da nadopuni nalaz na način da utvrdi postoji li pretplata utvrđena prilikom sklapanja ugovora o konverziji te koliko ista iznosi kao i da se očituje na primjedbe iskazane u ovom podnesku. Tuženik predlaže da sud u cijelosti odbije tužbene zahtjeve te da obveže tužitelja da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

59. Tužitelj se očitovao na podnesak tuženika od dana 23. prosinca 2024.g. i precizira svoj tužbeni zahtjev u skladu s Nalazom i mišljenjem vještaka na način kako slijedi.

60. U odnosu na navode tuženika da bi po navedenom kreditu bila utvrđena preplata po konverziji kredita vezanom za CHF valutnu klauzulu u iznosu od 34.554,08 kn odnosno 4.586,11 eura potrebno je istaći da tuženik u svojim prijedlozima do zaključenja prethodnog postupka nije dostavio dokaz o uplati

navedenog iznosa od strane tuženika, već je taj dokaz dostavio nakon zaključenja prethodnog postupka i to upravo uz svoj podnesak od 23.prosinca 2024.g., tako da bi sud u odnosu na novi dokazni prijedlog trebao postupati u skladu s odredbom iz čl. 299 Zakona o parničnom postupku koja određuje: "Stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke. Stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka. Nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile tijekom glavne rasprave protivno stavku 2. ovoga članka sud neće uzeti u obzir.". Dakle, tuženik da ne može nakon zaključenja prethodnog postupka predlagati nove dokaze tim prije što je isti dokazni prijedlog mogao predlagati sve do zaključenja prethodnog postupka budući je isti u to vrijeme raspolagao s navedenom činjenicom. Prigovor prijeboja u odnosu na iznos od 4.586,11 eura da je potpuno neosnovan.

61.Nadalje, u odnosu na prigovor prijeboja potraživanja (za manje uplaćene iznose) tužitelj ukazuje na sudsku praksu koja ne priznaje pravo tuženika na takav povrat, pa se tako u presudi Županijskog suda u Rijeci, posl.br. GŽ- 1125/2022-2 od 09.listopada 2024.g. navodi: „Kako je predmet spora povrat uplata za koje se u smislu odredbe članka 1111. ZOO-a neosnovano obogatio tuženik jer je dio imovine tužiteljice prešao u njegovu imovinu na temelju ugovorne odredbe koja je utvrđena ništetnom, vodeći računa o činjenici da zakonska pravila vraćanja stečenog bez osnove (članci 1112. do 1120. ZOO-a) ne predviđaju nikakva uzajamna vraćanja niti je to po prirodi stvari moguće te činjenici da nikakva imovina tuženika nije bez pravne osnove prešla u imovinu tužiteljice, prilikom ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva sud prvog stupnja nije mogao uzimati u obzir tzv. negativnu tečajnu razliku ni umanjivati tražbinu tužiteljice za tu razliku.". I na kraju na potraživanje manje plaćenog stavlja se i prigovor zastare takvog potraživanja.

62.Tužitelj osporava i navode iz odgovora na tužbu u cijelosti.

63.Vještak Tomislav Prpić, dipl. oec., očitovao se podneskom od 6. kolovoza 2025. navodeći kako tuženik prigovora nalazu i mišljenju iz razloga što vještak nije prilikom izrade nalaza i mišljenja prikazao preplate utvrđene prilikom sklapanja ugovora o konverziji kredita, a koja iznosi 34.554,08kn/4,586,11 €. Ne spori da je navedeni iznos priznata preplata na dan 30.09.2015, no napominje da zadaćom nisu bili obuhvaćeni efekti konverzije, tako da u taj dio nije mogao ulaziti. Dakle, navedeni prigovor je zapravo pravne prirode i odnosi se na zadanu zadaću.

64.Uz to, tuženik u svojoj simulaciji primjenjuje krivi tečaj, odnosno tečaj na dan dospijeca, a ne plaćanja koji je korišten iz čega proizlaze razlike u odnosu na sve pojedine izračune. Slijedom navedenoga ostaje pri svome Nalazu i mišljenju u cijelosti, te ne ulazi u dijelove koji su pravne prirode

65. Tuženik je i nadalje ustrajao kod svog obračuna. Ako vještak ne spori iznos preplata po konverziji (34.554,08kn/4.586,11 €) na dan 30.09.2015.g ,konverzija provedena 20.01.2016 .g tada i to treba uzeti u obzir. Plaćanja po kreditu bi trebala biti po tečaju dospjeća (nije krivi tečaj kako navodi vještak!) u slučaju da na dan dospjeća na računu nema sredstava koristit će se tečaj plaćanja (i to nije krivi tečaj) to jest kad su sredstva raspoloživa. Što znači da uvažavanjem naprijed navedenih primjedbi velikih odstupanja između obračuna tuženika i nalaza vještaka ne može biti. Budući se radi o pravnom pitanju (koji se tečaj sukladno pravnom tumačenju treba primijeniti) tuženik smatra da sud može usvojiti primjedbe i prihvatiti obračun tuženika.

66. Tužitelj je na glavnoj raspravi ustrajao kod tužbe i preciziranog tužbenog zahtjeva od 19. veljače 2025., te svih dosadašnjih navoda. U odnosu na prigovor prijebaja ukazuje na presudu Županijskog suda u Rijeci poslovni broj GŽ-1125/2022-2 od 9. listopada 2024. a iz koje presude proizlazi da se tuženik neosnovano obogatio jer je dio imovine tamo tužiteljice prešao u njegovu imovinu na temelju ugovorne odredbe koja je utvrđena ništetnom te vodeći računa o činjenici da zakonska pravila vraćanja stečene bez osnove ne predviđaju nikakva uzajamna vraćanja niti je to po prirodi stvari moguće te činjenici da nikakva imovina tuženika nije bez pravne osnove prešla u imovinu tužiteljice, prilikom ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva sud prvog stupnja nije mogao oduzimati u obzir tzv. negativnu tečajnu razliku ni umanjivati tražbinu tužiteljice za tu razliku. " Tužitelj je predložio zaključenje glavne rasprave, usvajanje tužbenog zahtjeva te potražuje i naknadu troškova postupka.

67. Tuženik je ustrajao kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda i prigovora. Nije imao daljnjih dokaznih prijedloga te je predložio odbijanje tužbenog zahtjeva i potraživao naknadu parničnog troška.

68. Ocjenom provedenih dokaza, kako svakog posebno, tako i svih u cjelini, utvrđeno je da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan te djelomično neosnovan, a tuženikov prigovor istaknut radi prijebaja neosnovan u cijelosti.

69. Nije osnovan tuženikov prigovor zastare. U konkretnom slučaju ne radi se o naknadi štete već o stjecanju bez osnove – odredba članka 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje : ZOO) čijim stavkom 1. je određeno da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Po odredbi stavka 2. istog članka, pod prijelazom imovine razumijeva se i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Stavkom 3. je propisano da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

70. U tom slučaju se na potraživanje tužitelja ima primijeniti opći zastarni rok od pet godina. Pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača 4. travnja 2012. došlo je do prekida zastare, te je ona počela teći ispočetka

od trenutka pravomoćnosti presude donesene u tom postupku. U odnosu za zahtjev koji se odnosi na preplatu na temelju ništetne odredbe koja se odnosi na promjenjivost kamatne stope zastara je počela ponovo teći s danom 13. lipnja 2014. kada je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13, za dio zahtjeva koji se odnosi na stjecanje bez osnove na temelju ništetne odredbe o valuti zastara je ponovo počela teći od 14. lipnja 2018., kada je pravomoćna odluka Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-6632/17.

71.Tužbu je tužitelj podnio 10. lipnja 2019., dakle nije protekao rok od pet godina tj. zastarni rok za stjecanje bez osnove kada se uzme u obzir datum kada je postala pravomoćna odluka iz kolektivnog spora.

72.Presudom Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-7129/13–4 od 13. lipnja 2014. koja je donesena po žalbi izjavljenoj na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P–1401/12 od 4. srpnja 2013. u parnici tužitelja Udruge potrošač, protiv ovdje tužene banke i drugih radi zaštite kolektivnih interesa, utvrđeno je u točki 2. da su kamatne stope banke mijenjale bez ugovorenih parametara, s jednostranom odlukom banke, samim obavješćavanjem o promjeni, dakle o kojoj promjeni se nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost navedene ugovorne odredbe. Istovremeno je sud u točki 1. izreke preinačio navedenu presudu Trgovačkog suda i odbija kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje da su banke, među njima i tužena banka, u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese prava potrošača, kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valutna klauzula uz koji je vezana glavnica CHF, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

73.Vrhovni sud je u svojoj odluci Revt–249/14 od 9. travnja 2015. odbio revizije tuženika od 1 – 7, a koje su izjavljene protiv presude Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ–7129/13–4 od 13. lipnja 2014. kojom je djelomično potvrđena, djelomično preinačena i djelomično ukinuta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P–1401/12 od 4. srpnja 2013.

74.Odlukom broj U–III–2521/2015, U–III–2536/2015, U–III–2547/2015, U–III–2565/2015, U–III–2603/2015, U–III–2604/2015, U–III–2605/2015 od 13. prosinca 2016. Ustavni sud RH je djelomično usvojio ustavnu tužbu tužitelja, te je ukinuo odluku VSRH broj Revt–249/14-2 od 9. travnja 2015. u dijelu u kojem je odbijena revizija tužitelja protiv presude VTSRH broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014., a kojim je preinačenjem prvostupanjske presude odbijen zahtjev tužitelja upravljen na utvrđenje da su tuženici „povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

75. Ponovno odlučujući o reviziji VSRH je rješenjem broj Revt-575/16–5 od 3. listopada 2017. ukinuo presudu VTSRH broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014. u dijelu koji se tiče zahtjeva za utvrđenje da su 1 do 7 tuženici povrijedili kolektivne interese i prava potrošača ugovaranjem valutne klauzule uz koji je vezana glavnica CHF.

76. VTSRH je donio novu presudu po posl.br. PŽ–6632/2017–10 od 14. lipnja 2018. kojom je odbio žalbu tuženih banaka i potvrdio presudu TS u Zagrebu posl.br. P–1401/2012. od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno da su sve tužene banke povrijedile kolektivne interese prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditima koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe tako da je ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditu ugovorena valuta uz koji je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke temeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja tih ugovora o kreditu. Dakle, VTSRH je novom odlukom pravomoćno utvrdio da su svih 8 tuženih banaka koristile nepoštene ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi, kako je bilo utvrđeno prvostupanjskom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu.

77. Vrhovni sud RH je po podnesenim revizijama donio odluku broj Rev–2221/2018-11 od 3. rujna 2019., kojom je u bitnom odbio revizije i na taj način potvrdio utvrđenja VTS-a o tome da su banke koristile nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli i o promjenjivoj kamatnoj stopi.

78. Ishod parnice radi zaštite kolektivnih interesa omogućio je potrošačima da u individualnim restitucijskim sudskim parnicama kakva je i ova potražuju preplaćeno s osnove promjene kamatne stope, te s osnove valutne klauzule kod koje je zbog povećanja tečaja švicarskog franka došlo do povećanja mjesečnih iznosa anuiteta jer je plaćanje bilo vezano za valutu CHF.

79. Tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na ništetnost dijelova odredaba osnovnog ugovora o kreditu, na ništetnost cjelokupnog Dodatka 1 tom ugovoru te je postavio i kondemnatorni zahtjev za isplatom.

80. Ovaj je sud ocijenio da su predmetne odredbe ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene i time ništetne.

81. U vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača (2003-NN 96/03), koji u odredbama članaka 81. do 88. određuje o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima.

82. Prema odredbi članka 81. stavak 1. toga Zakona, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. istog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na

njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Sukladno stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prema odredbi članka 87. stavak 1. istog Zakona, nepoštена odredba ugovora je ništava, a po odredbi stavka 2. istog članka, ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

83.U konkretnom slučaju stranke su sklopile Ugovor o kreditu u unaprijed formuliranom sadržaju od strane tuženika. Tuženik je pri tom u ugovor unio nepoštene odredbe o ugovorenoj valuti uz koju je vezana glavnica kredita, CHF, te odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi kojom je tuženiku omogućeno da ju jednostrano mijenja, a kojim se odredbama nije pojedinačno pregovaralo, odredbe su unaprijed formulirane od strane tuženika, tužitelj na iste nije imao utjecaja, a što sve te odredbe čini ništavima, odnosno ništetnima. Navedeno je utvrđeno i uvidom u ugovor te osobnim saslušanjem tužitelja iz čijeg iskaza proizlazi da mu je predmetni kredit ponuđen kao najpovoljniji za njegove potrebe kupnje i adaptacije stana te da mu nije ništa detaljnije pojašnjavano prilikom sklapanja istog. Banka je sastavila ugovor i tužitelj nije imao utjecaja na njegov sadržaj. Nije upozoren na rizike uzimanja kredita u valuti CHF.

84.U kolektivnoj tužbi Udruga Potrošač u predmetu koji se vodio kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-1401/12 donesena je pravomoćna i ovršna presuda. Utvrđeno je da je tuženik (jedna od ukupno 8 banaka) sklapao s korisnicima kredita u određenom vremenskom razdoblju ugovore koji su sadržavali nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF te nepoštene i ništetne odredbe da banka može svojom jednostranom odlukom, bez utvrđenih egzaktnih parametara i metode njihovog izračuna, mijenjati visinu kamatne stope za vrijeme trajanja ugovora.

85.Odredbe o promjenjivim kamatnim stopama utvrđene su ništetnima, a odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF također su ništetne, osim ukoliko bi banka dokazala da je potrošača informirala na način da je isti mogao donijeti razboritu i informiranu odluku, što tuženi nije dokazao.

86.Na konkretan slučaj odnosno predmetni ugovor sklopljen između stranaka, primjenjuje se navedena presuda u kolektivnom sporu (članak 502.c ZPP-a).

87.Vezano za promjenjivu kamatnu stopu, iz presude u kolektivnom sporu proizlazi da se radi o nišetnoj odredbi u dijelu kojom se mijenja kamatna stopa i to iz razloga jer banka nije ugovorila parametre za promjenu kamatne stope pa je predmetna odredba nepoštена. Razlozi promjene kamatnih stopa nisu bili jasni i provjerljivi.

88.Nepoštена je i nišetna ugovorna odredba kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije i u vrijeme sklapanja ugovora banka nije s potrošačem pojedinačno pregovarala i utvrdila egzaktnе parametre i metode

izračuna, što je dovelo za posljedicu nastanak neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka, na štetu tužitelja.

89.Iz odluke Vrhovnog suda RH proizlazi da je odredba o kamatnoj stopi ništetna, osim u dijelu u kojem je utvrđena početna kamatna stopa (Revt-249/14-2) od 9. travnja 2015. Početna kamatna stopa nije sporna, a odredba o načinu promjene kamatne stope je ništetna. Među strankama ostaje valjano dogovorena početna kamatna stopa.

90.Tuženik je u unaprijed formulirani ugovor unio nepoštenu odredbu o načinu promjene kamatne stope koju je sud proglasio ništetnom. Time što je tuženiku omogućeno da jednostrano mijenja kamatnu stopu, povrijeđena su tužiteljeva prava kao potrošača, na način da je tuženik koristio nedopuštenu ugovornu odredbu.

91.Navedena povreda ugovornih odredbi utvrđena je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. donesenoj u kolektivnom sporu koji je radi zaštite prava potrošača pokrenula udruga Potrošač protiv osam banaka koje posluju u RH između ostalog i tuženika. Pravomoćnost se odnosi na dio vezan uz promjenu kamatne stope jednostranom odlukom tuženika.

92.Odredbe predmetnog Ugovora o kreditu o kamatnoj stopi su nepoštene ugovorne odredbe. Tuženik je bio dužan, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, tužitelju kao potrošaču, u pisanom obliku dati sve potrebne informacije koje se odnose na ukupan iznos kredita, da bi tužitelj kao potrošač donio informiranu odluku. Bio je dužan prije sklapanja ugovora pružiti tužitelju odgovarajuća objašnjenja koja bi tužitelju omogućio procjenu da li je predloženi ugovor prilagođen njegovim potrebama i financijskoj situaciji te mu pojasniti bitne značajke predloženog proizvoda i posebnih učinaka koje oni mogu imati na tužitelja, a koja obveza tuženika proizlazi i iz Zakona o kreditnim institucijama. Tuženika na ovakvo ponašanje obvezuju i sama načela obveznog prava i to načelo savjesnosti i poštenja s dužnom primjenom profesionalne pažnje, načelo jednake vrijednosti prestacija sa zabranom zloupotrebe prava i načelo zabrane prouzročenja štete drugoj strani.

93.Predmetni ugovor o kreditu sklopljen je na unaprijed formuliranom standardnom obrascu te se temeljem zakonske presumpcije ima uzeti da se radi o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama o kojima stranke nisu pregovarale, pa tužitelj nije imao nikakvog utjecaja na njihov sadržaj. To proizlazi i iz stranačkog iskaza tužitelja, a koji je prethodno citiran.

94.Zakon o zaštiti potrošača (2003.) u članku 81. stavak 1. propisuje da se odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Odredbom članka 82. ZZP utvrđeno je koje se odredbe mogu smatrati nepoštenima, a primjenjivo na konkretan slučaj to su : odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predviđenog, razloga, odredba kojom se potrošač obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću čije ispunjenje ovisi isključivo o volji trgovca, odredba kojom se potrošaču nameću

određene obveze, a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom. Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.

95. Zakon o obveznim odnosima u članku 270. stavak 1. propisuje da je ugovor ništetan u slučaju da je činidba neodređena ili neodrediva, a po članku 272. činidba je odrediva u slučaju da ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane postavile trećoj strani da je odredi. Dakle, ništetna je odredba po kojoj je jednoj od ugovornih strana ostavljeno da određuje činidbu. Naknadno određivanje moguće je samo ukoliko to obavlja treća strana, u suprotnom činidba mora biti određena u samom ugovoru.

96. U predmetnom ugovoru visina kamatne stope nije određena niti je odrediva obzirom je ugovorena kao promjenjiva na temelju odluke tuženika, tj. jedne od ugovornih strana. Odredba o promjeni ugovorne kamate ovisi isključivo o odluci jednog ugovaratelja, a nisu ujedno precizno bili određeni uvjeti promjenjivosti i referentne stope za koje se veže promjena. Isto uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, na štetu potrošača. Banka je jednostrano odredila obvezu dužnika, koji promjenu ne može predvidjeti, a nema niti egzaktnih kriterija kojima bi mogao provjeriti pravilnost promjene. Radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama stranaka, na štetu potrošača. Povrijeđeno je pravo potrošača na informiranje, kao osnovno načelo zaštite potrošača, jer prilikom sklapanja ugovora potrošaču kao neprofesionalcu nisu pružene dostatne informacije o kalkulaciji koja utječe na promjenjivost kamatne stope. Za vrijeme trajanja ugovornog odnosa, kamatna stopa tužitelju je povećavana i mijenjana nekoliko puta, a kako to i proizlazi iz dokumentacije te nalaza i mišljenja vještaka. To je rezultiralo porastom rate kredita.

97. Nadalje, tuženik je bio dužan tužitelju kao potrošaču, a sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, dati sve potrebne informacije i objašnjenja koji se tiču valute i vrste tečaja, te druge potrebne podatke, a kako bi tužitelj donio informiranu odluku.

98. Zakon o obveznim odnosima dopušta valutnu klauzulu, no sukladno Zakonu o zaštiti potrošača ta konkretna odredba nije jasna i razumljiva te ne daje dovoljno informacija, a ni sam tuženik to nije učinio na drugi način koji bi bio prikladan. Odredba o riziku promjene tečaja mora biti razumljiva, odnosno potrošač mora biti uredno obaviješten, mora znati za mogućnost deprecijacije nacionalne valute u odnosu na stranu valutu i moći procijeniti gospodarske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze.

99. Teret dokaza o tome da je tuženik informirao tužitelja na prikladan način o valutnom riziku jest na tuženiku koji to nije dokazao. Ovaj sud ocjenjuje da tuženik nije, sukladno svojoj obvezi, detaljno i razumljivo informirao tužitelja, a kako bi isti donio razboritu i informiranu odluku.

100. U presudi poslovni broj Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019. Vrhovni sud RH odbio je revizije banaka u kolektivnom sporu Udruge Potrošač čime je riješeno i pitanje valutne klauzule za valutu CHF.

101. Utvrđeno je da su banke propustile u fazi pregovaranja i komuniciranja s potrošačima dati im sve potrebne informacije na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač mogao razumjeti značaj i posljedice ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima u ugovorima o kreditu i sve rizike koje takve ugovorne odredbe nose, a priroda i specifičnost valute CHF je poznata bankama.

102. Iz rečene Presude Vrhovnog suda RH br. Rev-2221/2018 proizlazi da su ugovorne odredbe u ugovorima o kreditu u kojima je glavnica kredita vezana uz valutu CHF bile za klijente nerazumljive, da nisu na valjani način objašnjenje posljedice i doseg takvih ugovornih odredbi, da su banke (među njima i ovdje tuženik) kao trgovci bile svjesne rizika po korisnike kredita kao potrošače zbog ugovaranja ovih kredita uz primjenu valutne klauzule u CHF i da su svjesno propustile o tome informirati klijente.

103. Iz svega navedenog proizlazi i da su ugovorne odredbe u kojima se glavnica kredita vezana uz CHF, a o čemu se nije pojedinačno pregovaralo, nepoštene, time i ništetne. Tužitelj u svom iskazu navodi da mu je tuženik ponudio kredit u valuti CHF kao najpovoljniji, a iz njegovog iskaza proizlazi da nije upozoren na rizike i ekonomske posljedice ugovaranja valutne klauzule, da je ugovor bio pripremljen od strane banke i da nije imao utjecaja na njegov sadržaj. U odnosu na činjenicu da je ugovor solemniziran kod javnog bilježnika, pa da se razumljivost ugovora predmnijeva obzirom na obvezu javnog bilježnika da upozori stranke na nerazumljive odredbe, valja navesti da javni bilježnik ispituje da li su stranke ovlaštene i sposobne za poduzimanje i sklapanje posla, isti im objašnjava smisao i posljedice posla te je dužan uvjeriti se o njihovoj pravoj i ozbiljnoj volji. Javni bilježnik neće ovjeriti ugovor ako korisnik kredita izjavi da ugovor podnesen na solemnizaciju ne razumije. No razumijevanje se odnosi na smisao i posljedice posla, a ne na smisao i posljedice pojedinih ugovornih odredaba.

104. Slijedom svega navedenog sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev iz toč. I, koji glasi na ništetnost dijelova navedenih odredaba osnovnog ugovora o kreditu, sve kao što je pobliže navedeno u izreci, osnovan u cijelosti.

105. U odnosu na tužbeni zahtjev u toč. II izreke kojim se zahtijeva utvrđenje da je ništetna Radnja kojom se provodi Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) (Dodatak br. 1 Ugovora o kreditu) od 20. siječnja 2016., isti tužbeni zahtjev nije osnovan.

106. ZID ZPK/15 je u odredbama članaka 19.d i 19.e propisao detaljnu, jasnu i transparentnu proceduru koja je prethodila zaključenju rečenog Dodatka ugovoru, kao i njegov sadržaj. Tužitelj je kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka ugovoru proučiti njegove odredbe. Sporazum stranaka o konverziji sklopljen na temelju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli (odluka Vrhovnog suda RH Gos-1/2019). I Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci br. U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. u postupku za pokretanje ocjene suglasnosti s Ustavom ZID

ZPK/15, kao i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama – NN 102/15) je ocijenio da su oba zakona usklađena s Ustavom, te je istaknuo da ZID ZPK/15 ima legitiman cilj koji se ogleda u povećanju socijalne zaštite, sprječavanju nastavljanja nepoštenih poslovnih prakse kreditnih institucija i sprječavanju produbljivanja dužničke krize te da je konverzija razmjerna legitimnom cilju koji se želio postići jer su propisane mjere bile prikladne i nužne te nije postojala druga manje tegobna ili ograničavajuća mjera. Njome nije nametnut prekomjeran teret ni kreditnim institucijama. Zamjena nepoštenih ugovornih odredaba zakonskim odredbama uspostavlja stvarnu ravnotežu u pravima i obvezama tužitelja kao potrošača i tuženika kao trgovca, jer omogućuje donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora o konverziji od strane potrošača koji je kao slabija ugovorna strana objektivno bio u mogućnosti informirano procijeniti da li će prihvatiti ili odbiti ponudu banke za sklapanje ugovora o konverziji. Zaključenje tog ugovora o konverziji ovisilo je o volji potrošača kojemu je ostavljena mogućnost izbora prihvaćanja ili neprihvatanja konverzije.

107. Učinak konverzije djeluje ex tunc. Stvorena je mogućnost uspostave činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao i ima restitucijski učinak jer omogućuje vraćanje koristi koju je druga ugovorna strana stekla od potrošača po osnovi nepoštenih ugovornih odredbi. Zaključenjem Dodatka ugovoru o kreditu prema pravilima propisa ZID ZPK/15 uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršeno u smislu odredbe čl. 19.c. u vezi s čl. 19.e ZID ZPK/15.

108. Sve prethodno navedeno i sukladno Presudi i Rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026.

109. Dodatak 1 ugovoru nije slijedom svega navedenog utvrđen ništetnim te je odbijen tužbeni zahtjev u toč. II.

110. Sukladno navedenoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sklapanjem Dodatka 1 ugovoru o kreditu, stranke su iznova od dana sklapanja ugovora o kreditu uredile svoje odnose u pogledu valute obveze i promjenjivosti kamatne stope, na valjan način, čime je prestala obveza tuženika (čl. 160. ZOO) na povrat više plaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe o načinu promjene kamatne stope ugovornih kamata i valutne klauzule u CHF, a koja bi obveza proizlazila iz odredbe čl. 1111.st.1. ZOO i ti, više plaćeni iznosi, nisu bez pravne osnove ostali u imovini tuženika.

111. Tužitelj je kao potrošač bio u prilici prije sklapanja Dodatka ugovoru proučiti njegove odredbe. Primjena posebnog propisa ZID ZPK/15 derogira opće odredbe ZOO o pravnim posljedicama ništetnosti na način da se svote koje su plaćene na temelju nepoštenih ugovornih odredbi o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate i devizne klauzule u CHF ne vraćaju potrošaču, već su iskorištene u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza ugovorenih valjanom Dodatkom ugovoru o kreditu, na način određen ZID ZPK/15.

112. Učinak konverzije prema rečenom ZID ZPK/15 omogućuje uspostavu činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao te omogućuje vraćanje koristi koju je banka stekla od potrošača po osnovi nepoštene ugovorne odredbe i to u okolnostima i u proceduri koja je unaprijed poznata i svim stranama predstavljena kao jednokratna mjera i trajno rješenje. Zaključenjem Dodatka ugovoru uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti te zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe čl. 19.c. u vezi s čl. 19.e ZID ZPK/15 (potrošači snose razliku u početnoj glavnici zbog kupoprodaje deviza iz čl. 19.c.st.1.t.1. Zakona, iznos naplaćenih zateznih kamata, naknada troškova iz čl. 19.c.st.1.t.4. te iznos kamata i tečajnih razlika na ime preplate iz čl. 19.c.st.1.t.5. Zakona).

113. Ovaj je sud odbio tužbeni zahtjev u dijelu toč. III u kojem tužitelj potražuje glavicu preplaćenih iznosa na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF i promjeni kamatne stope na temelju jednostrane odluke tuženika, odnosno odbijen je tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 10.496,97 eur na ime razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom banke, te zahtjev za isplatu iznosa od 9.483,98 eur na ime tečajnih razlika, ukupno 19.980,95 eur, sa zatreženim zateznim kamatama, a koji iznosi su proizašli iz provedenog financijskog vještačenja te nalaza i mišljenja vještaka.

114. Tužitelj je zatražio i zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o deviznoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita, navedenih u tužbenom zahtjevu, pa do isplate.

115. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz Presude i Rješenja broj 457/2025 od 27. svibnja 2026., taj dio nije obuhvaćen obračunom o konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15, pa bi tužitelju na temelju općeg propisa iz čl. 1111. i 1115. ZOO-a pripadale zatezne kamate na preplaćene iznose od dana sklapanja ugovora o kreditu do dana prestanka obveze izvršenom konverzijom kredita (30. rujna 2015), dakle na sve iznose koje je plaćao više od početnog tečaja i od početne kamatne stope, u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Dodatkom ugovora o kreditu.

116. Pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženo u rečenoj odluci, glasi : „Potrošač korisnik kredita koji je na temelju ZID ZPK/15 ugovaranjem Aneksa Ugovoru o kreditu konvertirao kredit ugovoren s valutnom klauzulom u švicarskom franku i promjenjivom kamatnom stopom u kredit s valutnom klauzulom u EUR nema pravo na utvrđenje i isplatu iznosa preplaćenih na temelju ništetnih ugovornih odredaba iz temeljnog ugovora o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatnom stopom i ništetnom valutnom klauzulom u CHF, ali ima pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje od dana sklapanja temeljnog ugovora o kreditu pa do utvrđenog dana prestanka obveze izvršene konverzijom kredita (30. rujna 2015.) i to u punom iznosu bez oduzimanja od preplate utvrđene u konverziji.“

117. Tužitelj je tužbenim zahtjevom zatražio i zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o deviznoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi i to za razdoblje od dana plaćanja pojedinačnih mjesečnih obroka kredita do isplate. Taj dio nije obuhvaćen obračunom u konverziji niti je uređen u ZID ZPK/15 pa je na temelju općeg propisa iz članaka 1111. i 1115. ZOO u tom dijelu osnovan zahtjev tužitelja na način da mu pripadaju zatezne kamate na preplaćene iznose temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i deviznoj klauzuli u CHF od dana sklapanja ugovora do dana prestanka obveze izvršenom konverzijom kredita (30. rujna 2015.), što znači na sve one iznose koje je tužitelj plaćao više od početnog tečaja i od početne kamatne stope. Tužitelju zatezne kamate pripadaju u cijelosti i bez oduzimanja od bilo kakve preplate utvrđene Aneksom ugovora o kreditu na temelju ZID ZPK/15. Ovakvo je dakle zauzeto stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske u Presudi i rješenju broj Rev-457/2025 od 27. svibnja 2026. Napominje se da je tužitelj zahtjev za isplatu zateznih kamata izrazio u relativnom iznosu, u odnosu na svaki pojedinačno preplaćeni iznos, počev od dana plaćanja do isplate, no i takav je zahtjev u potpunosti određen i razumljiv, jer je i kod takvog zahtjeva obveza jasno određena navođenjem iznosa na koje je kamata tekla, razdoblja za koje je tekla i kamatne stope. No, tijek kamate je dosuđen do 30. rujna 2015. kao dana konverzije, dok je u preostalom dijelu zahtjev za tijek kamate do isplate neosnovan.

118. Odbijen je i tuženikov prigovor istaknut radi prijeboja, te je utvrđeno i da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 2.166,81 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose kao i da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 290,37 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose. Nije utvrđena primjena manje kamatne stope od početne. Radi se o zakonskoj intervenciji prilikom konverzije pa dakle niti nema osnove uračunavati tzv. "negativne razlike", kako to predlaže tuženik, te ih stavljati u prijeboj, a prigovor je istaknut i nakon zaključenja prethodnog postupka, suprotno odredbi članka 288.a stavak 6. Zakona o parničnom postupku. Isto tako, tužitelj je za svako eventualno tuženikovo potraživanje istakao i prigovor zastare, koji je osnovan, jer je od prvog i posljednjeg navedenog dospelog iznosa na ime kamate (15. siječnja 2014. i 15. prosinca 2015.) te na ime tečaja (10. siječnja 2007. i 10. siječnja 2009.) pa do postavljanja prigovora radi prijeboja u podnesku od 23. prosinca 2024., protekao petogodišnji zastarni rok. Stoga je odlučeno kao u toč. V, VI i VII izreke.

119. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 dalje : ZPP).

120. Tužitelj je uspio s dijelom tužbenog zahtjeva na utvrđenje ništetnosti dijelova odredaba osnovnog ugovora o kreditu (toč. I), te sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata (toč. IV izreke), dok je odbijen tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti Dodatka 1 ugovoru o kreditu (toč. II) i zahtjev za isplatu iznosa od na ime razlike između ugovorene kamate i kamate koja se mijenjala jednostranom odlukom Banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo iznosa od 10.496,97 eura, a na ime

tečajnih razlika u iznosu od 9.483,98 eura odnosno ukupno iznosa od 19.980,95 EUR-a zajedno sa zakonskom zateznom kamatom (toč. III). Tuženik nije uspio u zahtjevima istaknutim prigovorom radi prijeboja (toč. V, VI i VII). Kako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, to je sud odredio da svaka stranka snosi svoje troškove. Također, u vrijeme podnošenja tužbe nije postojala ustaljena i jedinstvena sudska praksa u vezi pitanja obeštećenja potrošača nakon konverzije kredita te je isto bilo podložno tumačenju sudova. Tužitelj je podnio tužbu s restitucijskim zahtjevom za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, koji je konvertiran u skladu s odredbama ZID ZPK. Tužitelj nije mogao predvidjeti svoje izgleda za uspjeh jer sudska praksa nije bila ustaljena pred drugostupanjskim sudovima, kao ni pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske te nije mogao biti svjestan da njegov zahtjev nema razumne izgleda za uspjeh (tako U Presudi i Rješenju VSRH Rev-457/2925 od 27. svibnja 2026.) Stoga je odlučeno kao u toč. VIII izreke presude.

121. Tužitelj nije obveznik plaćanje sudske pristojbe za presudu.

U Opatiji, 22. srpnja 2026.

S u d a c :

Renata Slavić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. Žalba se podnosi pismeno, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Pun tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-0f4dc**

Kontrolni broj: **0dfdf-fed1a-de968**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.